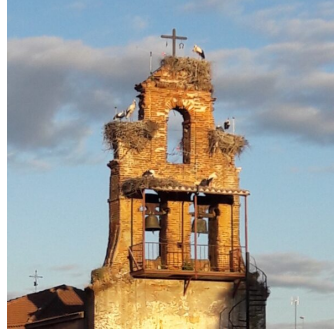

Ultreia 126 mei 2022

IN DEZE ULTREIA:

01. Van de redactie
02. Een ontmoeting om te koesteren
03. Jac Naus geëerd met zilveren schelp
04. Via Kevelaer
05. Tiraboleiro zijn
06. Jubileumviering Refuge 'Nos Repos'
07. Saint-Jacques... La Mecque
08. Eindbestemming voor Imre
09. Herinnering aan Imre
10. Slapen en eten als een pelgrim
11. 'n Droom die uitkomt?
12. Wegen met zegen
13. Camino NL podcast
14. Op de agenda
15. Tips? Activiteit? Ervaring?
16. Colofon

Van de redactie

Overall nesten vol ooievaars... In mei 2016 leek het wel of de volledige populatie ooievaars was neergestreken langs de Camino Francés. Hoog boven de camino, als het ware een beetje verheven, hielden ze toezicht op zowel het eigen broedsel als de voorbij zwoegende sliert pelgrims.

Zij broeden één keer per jaar. Wij hebben de keuze om op elk moment van het jaar een 'ei' te leggen en een idee uit te broeden. Soms zit 'mijn nest' barstensvol, zo vol dat ik eigenlijk te weinig tijd heb voor elk afzonderlijk ei. Soms heb ik er slechts één, wat ik dan bijna 'obsessief vertroetel' waardoor ook zo'n ei eigenlijk niet goed uit de verf kan komen. Tja, het is niet altijd makkelijk om de creativiteit te beteugelen, de focus te behouden, geduld te beoefenen, vasthoudend te zijn en bovenal hét juiste moment voor de 'geboorte' te bepalen.

Kijk, dat voordeel hebben de ooievaars dan weer wel. Zij scheppen de optimale omstandigheden voor de broedperiode, maar het kuiken weet zelf wanneer het klaar is. Alhoewel, optimale omstandigheden? Ik heb me vol verbazing afgevraagd waarom sommige hun nest bouwen naast een werkend (en zéér luid) carillon...

Die verbazing heb ik trouwens ook wel eens bij sommige keuzes van mensen. Dan denk ik dat ik een andere (lees betere) keuze had gemaakt. Wat eigenlijk best een redelijk 'arrogante' gedachte is want hoe kan ik, als 'relatieve buitenstaander', nu ten volle weten waarom ze bijvoorbeeld juist dat 'ei' als favoriet kiezen? Of juist verwaarlozen of uit het nest stoten? Ken ik de achterliggende motivaties voor hun keuzes? Nee. Dus bij verbazing kan ik alleen vragen, luisteren, hulp aanbieden, ondersteunen op welke manier dan ook én vooral keuzes respecteren.

En mijn broedsel? Kijk, dan zijn de keuzes allemaal aan mij en ik heb er weer een aantal te maken. Dit keer gelukkig voor een behapbaar aantal 'eieren'. En mochten er toch wat uit het nest vallen dan leg ik er gewoon weer wat nieuwe in. Want van een goed gevuld nest krijg ik bakken energie! Hoe staat het met jouw nest?

José van der Haar

Een ontmoeting om te koesteren

Als hospitalero in Roncesvalles heb je iedere dag mooie, grappige, trieste en ontroerende ontmoetingen met pelgrims uit alle landen van de wereld.

Eén ontmoeting op woensdag 13 april jl. zal mij altijd bijblijven.

Aan het begin van de avond komt er een groep van 22 jongens uit Oekraïne met 3 begeleiders. Zij worden in een schoolgebouw in de buurt van Nantes opgevangen. Hun vaders zijn allemaal in Oekraïne achtergebleven, van de meeste jongens hun moeder ook, omdat zij als verpleegster of op andere wijze hun land dienen.

Voordat de jongens naar hun slaapzaal gaan zingen ze voor ons, hospitaleros, het Oekraïense volkslied kippenvel! Hieronder de **link naar het filmpje** wat hiervan is gemaakt.

's Avonds koken hun begeleiders in onze grote pelgrimskeuken een maaltijd en nu blijkt hoe netjes en gedisciplineerd ze zijn: ze vragen om dweilen om de vloeren aan te dweilen. Dat hoeft helemaal niet, daarover ontfermt zich de volgende ochtend Maribel, de Spaanse schoonmaakster.

Bij de avondronde over de slaapzaal horen wij de kleinste jongen van 12 jaar hartverscheurend in zijn bed huilen. De volgende morgen laten zij de slaapzaal zó keurig achter dat het lijkt of de zaal niet gebruikt is.

De begeleiders maken een ontbijt voor de jongens, ze eten weer zeer gedisciplineerd in alle rust hun ontbijt in onze eetzaal en poetsen daarna de tafels weer schoon.

Bij hun vertrek praat ik even met de vrouwelijke begeleidster: zij was lerares Engels in Oekraïne in Lviv en spreekt goed Engels; de jongens komen uit het oosten van Oekraïne, onder andere uit Marioepol. Zij is erg dankbaar voor de ontvangst en onze hulp en omhelst mij; de tranen schieten ook mij in de ogen en samen staan we even te huilen in elkaars armen, machteloos vanwege deze waanzinnige oorlog ...

Janine Verhaaf

Jac Naus geëerd met zilveren schelp

Op 1 juli stopt Jac Naus als vrijwilliger bij Pelgrimeren voor de Jeugd. Jac is de grondlegger van Pelgrimeren voor de Jeugd en is al twaalf jaren intensief betrokken bij deze werkgroep van het Genootschap. Jac, die ook vanaf het allereerste begin in tal van rollen bijdroeg aan de totstandkoming van de Pelgrimshoeve in Vesseem, blijft hier nog wel actief in o.a. de prachtige kloostertuin.

Als dank voor zijn grote verdienste voor Pelgrimeren voor de Jeugd besloot het bestuur hem te eren met een zilveren Jacobsschelp.

Jac Naus ontving deze uit handen van bestuurslid Herman Velvis. Op de achtergrond op de foto is nog enigszins de banner zichtbaar met daarop 'de slang' die symbool staat voor de weg die gegaan wordt om Pelgrimeren voor de Jeugd te initiëren en uit te voeren. Daarbij heeft de werkgroep een nieuwe fase ingeluid. Deze banner is bewust gekozen als achtergrond voor de overhandiging want bij de opzet heeft de werkgroep veel gebruik gemaakt van de zaken die Jac de afgelopen 12 jaar heeft ontwikkeld en de ervaringen die hij heeft gedeeld.

In de komende Jacobsstaf staat meer informatie over o.a. het doel en de inhoud van deze aanpak. Maar om alvast een tipje van de sluier op te lichten: de gereedschapskist kan aangevraagd worden door iedereen die een pelgrimstocht voor basisschoolkinderen wil organiseren. Hiermee nemen we onze vrijwilligers alle formaliteiten en administratief gedoe zoveel mogelijk uit handen. Al die zaken zijn nu centraal voorbereid zodat men daar niet meer naar om hoeft te kijken. 'Iedere vrijwilliger, ongeacht of je via een regio werkt of rechtstreeks via de werkgroep, kan hiermee direct aan de slag', aldus Jan Jochems, secretaris van de werkgroep Pelgrimeren voor de Jeugd.

Het bestuur en de werkgroep Pelgrimeren voor de Jeugd is Jac Naus zeer erkentelijk voor zijn grote inzet.

Werkgroep Pelgrimeren voor de Jeugd

Herman Velvis speldt Jac Naus de zilveren speld op

Via Kevelaer

Pelgrimeren met als thema Vrijheid, Vrede en Verdraagzaamheid

Enthousiast geworden door hun tocht naar Santiago de Compostela heeft een aantal Hengelose wandelaars en fietsers, onder de naam *Verband Activité pour Liberté*, een pelgrimstocht ontwikkeld vanuit hun dorp Hengelo (Gld) naar de bekende bedevaartplaats Kevelaer in Duitsland. Het thema van deze pelgrimage is Vrijheid, Vrede en Verdraagzaamheid; de naam is Via Kevelaer.

De Via Kevelaer, een 5-daagse tocht, kent zowel een fiets- als een wandelvariant. De afstand voor fietsers telt 350 kilometer, voor wandelaars 113 kilometer.

Oorspronkelijk zou een groep van 16 deelnemers in oktober 2020 de tocht wandelen c.q. fietsen in het kader van de viering van 75 jaar Vrijheid. Corona werd echter spelbreker, waardoor de tocht uitgesteld werd naar oktober 2021.

*Door de positieve reacties van de deelnemers hebben de initiatiefnemers een website gelanceerd om ook andere fietsers en wandelaars deelgenoot te maken van de Via Kevelaer. Op de website **activite-pour-liberte.nl** (klik op button) is alle informatie te vinden die nodig is om zelf de tocht te ondernemen.*

Symboliek

Bij de ontwikkeling van de Via Kevelaer heeft nadrukkelijk de Camino naar Santiago model gestaan.

Deelnemers die naar Kevelaer gaan ontvangen een herkenningsteken (vgl. Jacobsschelp), een paspoort én een Verklaring als de tocht is voltooid.

De routes

Zowel de wandel- als de fietsroute voeren door een landschappelijk mooi gebied waarbij gekozen is om (zoveel mogelijk) de gebaande wegen te verlaten en de rust en ruimte te zoeken. Dit betekent voor de lopers soms sluip-door-kruip-door paadjes en voor de fietsers zand- en grindpaden. Om die reden zijn de routes alleen als GPX-bestand beschikbaar voor navigatietoestel of smartphone. Noem het pelgrimeren 3.0.

Meer info kan rechtstreeks per e-mail opgevraagd worden via onderstaande button.

Everhardt Lubbers
Activité pour Liberté

Tiraboleiro zijn

In de kathedraal van Santiago de Compostela hangt het beroemde wierookvat. Eenieder die Santiago heeft bereikt zal dit ongetwijfeld herkennen. En als je geluk had dan slingerde deze door de zijbeuken om de pelgrims te bewieroken, om zo de lucht in de kathedraal te zuiveren van onreinheden en onwelriekende geuren.

Het massieve zilveren wierookvat is 1,50 meter hoog en weegt 53 kilo. Het heeft mij altijd gefascineerd hoe dit vat door de kathedraal slingert.

In 2015 kwam ik, als vrijwilliger in de Huiskamer van de Lage Landen, Suso tegen. Hij is één van de zogenaamde slingeraars (Tiraboleiro). Als vrijwilliger op het pelgrimsbureau, ontmoette ik Suso in 2022 opnieuw. Mijn belangstelling voor het wierookvat was onverminderd en hij bood mij een 'cursus' aan om ook Tiraboleiro te worden. Vol verbazing over de eer die mij ten deel viel om hiervoor in aanmerking te komen zei ik volmondig ja.

Suso gaf aan om goed op de procedures te letten zoals het kledingvoorschrift, het lopen naar de touwen, de knoopvolgorde, de plaats van standbeen, het opvolgen van de aanwijzingen en door al het orgelgeluid de term 'unaaaa' en 'ultimaaaa' goed uit elkaar houden.

Maar de kunst van het slingeren is toch elke keer een andere beleving. Ook al gaat de botafumeiro (esparcidor de humo) eigenlijk gelijk op met het zingen van de 'Himno al Apóstel Santiago', de beschermheilige van Spanje.

Het is ook de kunst om na het 9
gf 10

trekmoment de snelheid zo te laten vertragen dat het wierookvat in het laatste couplet van de 'Himno al Apóstel Santiago' binnen altaargebied is zodat het stilgezet kan worden. Na de pelgrimszegen wordt het wierookvat weer aangetrokken voor de ruststand. Dat is toch wel het lastigste moment. Je standbeen is wat verzuurd en de zijwaartse sleepkracht is niet gemakkelijk.

Het was onvergetelijk om met een zevental mede 'Tiraboleiros' het wierookvat door de kathedraal te mogen slingeren maar bovenal een privilege...

Herman J.R. Velvis

Jubileumviering Refuge 'Nos Repos'

Hoe het begon..

Op 27 april 1994 zwaaide mijn gezin mij, René Heinrichs, uit op het station Roosendaal. Een groot avontuur begon. Onderweg ervoer ik zoveel gastvrijheid, ondersteuning, geestelijke steun en verbinding met de enkele pelgrims onderweg, de plaatselijke bevolking en zeker ook met onze bovenwereld in de kathedraal van Santiago bij het graf van de Heilige Apostel Jacobus dat ik iets wilde terugdoen voor de weg. Naast het opstarten en geven van voorbereidingscursussen 'Pelgrimeren' vanaf mijn thuiskomst in 1994 tot op de dag van vandaag, startte ik met mijn vrouw Hanny de pelgrimsherberg 'Nos Repos' in juni 2001.

Jubileum

Inmiddels zijn we ruim 20 jaar verder en kijken we uit naar zaterdag 25 juni a.s. waarop we het jubileum met onze hospitalero's, de plaatselijke bevolking en pelgrims willen vieren.

Het programma

11.30 uur

Heilige Mis in de Sint Luderkerk te Augy sur Auboïs; deze dragen we op uit dankbaarheid voor alles wat wij samen met alle betrokkenen en sympathisanten hebben en nog mogen betekenen voor de pelgrims en elkaar. Priester Fons van Hees zal voorgaan net zoals in de openingsviering in 2001 en de andere lustrumvieringen. Mevrouw Fiet Nafzger zal de viering muzikaal opluisteren met enige muziekstukken gespeeld op Gemshoorn en fluit.

Na de
mis

gaan we gezamenlijk naar het restaurant Au Laugere in Laugere (helaas is het plaatselijk restaurant van Augy nog gesloten). Daar drinken we eerst, voorafgaand aan de maaltijd, een Vin d'amitié.

Omstreeks
17.00 uur

bieden wij de hospitalero's, de plaatselijke bevolking en de pelgrims een concert aan in de Sint Luderkerk. Het concert wordt verzorgd door Mevrouw Fiet Nafzger.

Daarna

gezellig verblijf, onder het genot van een hapje en drankje, in en rond de herberg. Muziek wordt verzorgd door DJ Franco Olivieri, de overbuurman van de herberg.

Wie dit jubileum met ons mee wil vieren is van harte welkom. Neem contact met ons op voor meer informatie en/of aanmelding. In verband met de organisatie en catering kun je je tot uiterlijk 19 juni a.s. per e-mail (zie button) of telefonisch (zie button website) aanmelden.

René Heinrichs

Saint-Jacques... La Mecque

Wanneer hun moeder overlijdt ontdekken haar twee zonen en dochter dat ze de erfenis alleen zullen ontvangen als ze de bedevaartweg van Puy-en-Velay tot Saint-Jacques-de-Compostelle afleggen. Maar ze haten elkaar en ze haten wandelen! Ze komen ook nog in een groep terecht waaronder een jonge Moslim en diens neef, die ervan overtuigd is dat ze naar Mekka lopen...

Reserveer in de agenda: 25 mei gratis filmavond

Op woensdagavond 25 mei wordt bij Cervantes, Domplein 3 te Utrecht deze film "Saint- Jacques ... La Mecque" vertoond. We vertonen de in het Duits nagesynchroniseerde versie.

De zaal is open vanaf 19.00 uur, de film begint om 19.30 uur.

Het is een amusante film over een bont gezelschap van 9 pelgrims die vanuit Le Puy op weg gaan naar Santiago. Een weg vol misverstanden, conflicten, teleurstellingen, maar ook dromen en verliefdheden, door een afwisselend en adembenemend mooi landschap.

Nieuwsgierig naar deze film?

Aanmelden voor deze filmavond kan per e-mail aan regio Utrecht-Zuid/Rivierenland (zie onderstaande button). Er zijn géén kosten aan verbonden. Na de film is er gelegenheid, onder het genot van een drankje, na te praten en eigen ervaringen uit te wisselen.

Het aantal plaatsen is beperkt tot maximaal 100 deelnemers, wacht dus niet te lang met aanmelden. Tot ziens op woensdag 25 mei a.s.!

Regio Utrecht-Zuid/Rivierenland

Eindbestemming voor Imre

Vele leden kenden Imre, Emericus Evers en/of lazen zijn reisblog. Dit keer was hij onderweg naar Rome waar hij 30 april zou aankomen. Ineens verscheen het verbijsterende bericht op Facebook dat Imre, Emericus Revers, in de voorafgaande nacht in zijn slaap is overleden aan hartfalen.

Moge hij rusten in vrede.

Diana en Ans delen hun herinneringen aan Imre.

Herinnering aan Imre

In een café op Centraal Station Amsterdam werd ik in juni 2019 door Hans Perik aan Imre Revers voorgesteld. We hebben meteen maar afgesproken samen de Vierdaagse een paar weken later te lopen.

In Coronatijd werd hij mijn wandelvriend. We liepen delen van de Stelling van Amsterdam, het Voetenpad, delen van het St. Odulphuspad door Friesland en maakten mooie tochten door zijn vertrouwde Noord-Holland. Hij wist overal de weg, had veel aandacht voor molens. Tijdens deze tochten vertelden we elkaar verhalen. Over zijn Hongaarse moeder, zijn vrouw en zonen waar hij zo trots op was. Ook over zijn kleinkinderen, zijn zus en zwager waarmee hij regelmatig golfde. Zijn sociale leven in Hoogwoud, de molens, zijn jeugd en de muziek, fietstochten.

Na onze Vierdaagse liep hij van huis naar Santiago, het was een feest van herkenning om zijn blog te volgen, vooral de verrassing op zijn verjaardag, zijn zonen kwamen langs in Frankrijk! Vorig jaar, nog een beetje Coronatijd, liep hij de Via Podiensis, van Le Puy en Velay naar Saint-Jean-Pied-de-Port, onvergetelijk.

Lange tochten in eigen land liep hij graag alleen, zoals de Walk of Wisdom en The Dutch Mountains. Hij had mooie ontmoetingen onderweg, zat nooit verlegen om een gesprek. Dagelijks schreef hij een verslag, met oog voor bijzondere en gewone situaties; het was voor velen fijn om hem zo te volgen.

Zijn laatste tocht, van Lucca naar Rome. Zijn laatste wandeling, Rome binnenlopen, heeft hij niet mogen beleven. Hij overleed in zijn slaap.

We zullen hem missen, rust zacht Imre.

Diana Quanjer

Herinnering aan Imre

Aanvankelijk heb ik Imre via zijn weblog leren kennen. Voor zijn pensionering werkte Imre bij de facilitaire diensten van een grote zorgorganisatie.

Na het overlijden van zijn vrouw Margriet ging hij in 2019 op pad naar Santiago, vanuit huis. Daarna heeft Imre verschillende Camino's gelopen.

In januari 2020 troffen wij elkaar live in het café Saint-Jacques in Alkmaar. Hij zat vol plannen; hij had de Via de La Plata in de pen, ik ook. We hebben telefoonnummers uitgewisseld, zo kregen we contact met elkaar. "Ik kom wel een keer om een koppie als ik aan de wandel ben ...". Dan dronken we koffie en wisselden plannen en camino-ervaringen uit. Soms stapte hij na de koffie op, soms bleef hij een broodje mee-eten.

Hij hield van het leven, van zijn gezin en van de vele kennissen en vrienden die hij had. Smeuig kon hij vertellen over de taalverwarringen tijdens zijn reizen. Het eindigde altijd wel met een verhaal over samen eten en vooral dat biertje, glas wijn en borreltje toe.

Ook heeft hij veel wandelingen in Nederland gemaakt, het Krijtlandpad, de Stelling van Amsterdam ...

Hij was een man die deed en niet van "ik zou wel eens".

Een week of zes voordat hij naar Pisa/Rome zou gaan hebben we het over onze wandeling gehad: hij naar Rome en ik de La Plata. Helaas ... Rome, het Vaticaan, waar hij met de Paus een biertje zou gaan drinken heeft hij niet gehaald.

Imre is op weg naar zijn Margriet...

Deze Camino is eindeloos, hoger dan de hemel en dieper dan de oceaan.

Ans Zonneveld

Slapen en eten als een pelgrim

Dat kan op de Via Coriovallum.

De Via Coriovallum, de pelgrimswandeling in het prachtige heuvelland van Zuid-Limburg, is 90 km lang met daaraan nog gekoppeld 24 Caminootjes, rondwandelingen van 5 tot 15 km. Je kunt hier alles ervaren wat je op een lange pelgrimstocht naar Santiago of Rome kunt tegenkomen.

Kijk op de website

viacoriovallum.nl

(klik op button) voor informatie en/of het bestellen van een pelgrimspaspoort.

Slapen als een pelgrim?

Dat kan in een echte pelgrimsrefugio In Houthem. Zes bedden, doucheruimte, toilet en een kitchenette met magnetron om een maaltijd te bereiden zijn aanwezig. Een slaapzak moet je zelf meebrengen.

Heel eenvoudig krijg je er een bed. Ga naar de receptie van het naastgelegen Château St. Gerlach, een 5-sterren hotel in het voormalige klooster en pachthof waar Karel de Stoute al als pelgrim kwam bidden. Met je pelgrimspaspoort krijg je de sleutel van de refugio en een voucher voor een gratis kop soep. Het bed betaal je door een vrije gave met een minimum van € 12,50. De rest wijst zichzelf.

Ook kun je slapen in het **Natuurvriendenhuis Eikhold** in Heerlen en met je pelgrimspaspoort tegen een speciaal tarief. Hier moet je wel reserveren. En tot slot in **Abdij St Benedictusberg in Mamelis**. Uitsluitend met pelgrimspaspoort. In dit klooster voor monniken zijn kamers beschikbaar voor heren. Ook hier dien je te reserveren.

Informatie over deze, en alle andere, overnachtingsmogelijkheden zijn te vinden op de webpagina van onze website: 'Overnachten Via Coriovallum' (zie button).

Eten als een pelgrim?

Zuid-Limburg zou Zuid-Limburg niet zijn als er niet tal van gezellige en bourgondische eetgelegenheden te vinden zijn op de Via Coriovallum.

Een aansprekende 'pelgrims' locatie is de brasserie in het Heerlense klooster Luciushof. Het Heerlense klooster Luciushof en Savelbergklooster zijn al heel lang burens en nauw met elkaar verbonden. Als de TWEE gezusters treden ze voortaan naar buiten toe als één hechte organisatie – met één gezicht. Op sociaal-maatschappelijk betrokken wijze biedt de TWEE gezusters tal van activiteiten en diensten op het gebied van werk/studie, genieten, cultuur en horeca.

Genieten van bijvoorbeeld een 'Menu del dia' in de groene oase van het klooster Luciusshof in de stad Heerlen

'n Droom die uitkomt?

"Misschien is mijn droom te verwezenlijken met jullie hulp" schreef Eduard Disch ons. Vast! Toch? Hier volgt zijn oproep:

Oproep

Na een maandje wikken en wegen besloot ik om op 21 maart 2020 (begin van de lente) vanuit Maastricht de camino naar Santiago de Compostela (eventueel Finisterre) te gaan lopen. Vraag me niet waarom precies; het voelde als een drang (geen dwang!), als een droom. Echter, twee jaar lang heeft 'corona' de verwezenlijking van deze droom dwars gezeten, maar niet kunnen verzieken! Want mijn droom bleef gezond en levend mede dankzij de kwartaal-booster 'Jacobsstaf'.

Nu ben ik 77 jaar en wil ik liever de camino niet in mijn uppie gaan voorbereiden en lopen. Wel met een pluriform gezelschapje van twee tot maximaal zeven personen. Met respect voor elkaars tempo!

Ik beheers geen vreemde taal. Heb geen ervaring met lange afstandwandelingen. Enkel de Nijmeegse Vierdaagse. Dit jaar voor de vierde keer. Zoals gezegd, mijn motivatie is levend en onveranderd gebleven.

Wie heeft in beginsel serieuze belangstelling om dit avontuur gezamenlijk aan te gaan? Hoor het graag. (Zie button: E-mail aan Eduard Disch)

Daarna kunnen we overleggen welke stappen verder te zetten.

Eduard Disch

In de Jacobstaf nummer 125, jaargang 2019, heeft Eduard Disch zijn motieven voor deze tocht beschreven.

Klik voor het gehele artikel op de button: Naar Jacobstaf 125, jaargang 2019.

In deze digitale uitgave is het artikel te vinden op pagina 42 en 43.

Ook een oproep plaatsen?

*Dat kan! Op de **webpagina 'Zoekertjes'** van onze website kun je snel en direct een oproep plaatsen.*

Dus mocht je bijvoorbeeld reisgenoten zoeken, willen carpoolen naar Frankrijk, op zoek zijn naar net dat ene specifieke reisboek of een lichtgewicht tent, onderweg iets gevonden hebt dat je terug wilt geven aan de eigenaar etc. wacht dan niet en plaats je oproep op deze webpagina 'Zoekertjes'.

Wie weet heb je dezelfde dag al een reactie! Voor meer informatie of direct een oproep plaatsen, klik op de button: Direct naar de webpagina Zoekertjes.

Wegen met zegen

Door de eeuwen heen hebben mensen hun steun gezocht bij plaatsen van betekenis. Sinds kort kunnen mensen ook in Nederland inspirerend

lopen. In het boek Wegen met Zegen wordt een nieuwe pelgrimstocht door Over-Betuwe gepresenteerd. In elf etappes worden pelgrims langs plaatsen van bezinning en inspiratie gevoerd. Ook voor wandelaars zonder een spirituele inslag is er veel te beleven.

De nieuwe pelgrimsroute leidt de wandelaar via oude landweggetjes en waterloopjes langs boomgaarden en kastelen naar vergezichten over de rivier. De spirituele wandelaar zal tijdens deze tocht bezieling halen uit de tientallen kapellen, kerken en pleisterplaatsen. De recreatieve wandelaar zal genieten van cultuur en natuur, en wie weet onderweg ook nog inspiratie opdoen.

Elke etappe begint met een foto en een kaart. Daarna wordt de route beschreven waarbij de bezienswaardigheden onderweg vaak in een historisch of cultureel perspectief worden gezet. De mooie kleurenfoto's zorgen ervoor dat je bij het lezen van de route direct zin krijgt om de wandelschoenen aan te trekken.

De pelgrimstocht bestaat uit 11 etappes van in totaal 155 kilometer tussen Arnhem en Nijmegen. In het boekje staan zeer gedetailleerde beschrijvingen van de route, elke etappe heeft een topografische kaart, de route is bewegwijzerd en er worden GPS-tracks aangeboden. Zelfs een QR-code voor zowel de wandelingen als de tracks ontbreekt niet in dit boek.

Praktische informatie over bijvoorbeeld slaapplekken en een verdieppingsprogramma is te vinden op de website

Wegen met zegen

(zie button) die speciaal voor deze pelgrimstocht in het leven is geroepen.

11 etappes tussen 11 en 17 kilometer lengte

Gratis GPS-tracks

Topografische kaarten

Bewegwijzerde route

168 pag. | Paperback | Uitgeverij Elmar BV | € 17,99 | ISBN 9789038928258

Bjorn van Snippenburg • Liesbeth Meuldijk • Marga Zwigelaar

Wegen met Zegen

11 Wandelingen met GPS

WANDELEN DOOR DE OVER-BETUWE
MEERDAAGSE PELGRIMSTOCHT

Camino NL podcast

Er zijn weer nieuwe verhalen te beluisteren in Camino NL.

Hoe kun je de Camino Frances lopen op een budget van 5 euro per dag? Dat kan eigenlijk maar op één manier: wildkamperen. Luister naar het verhaal van pelgrim Astrid.

Mickey ging midden in Coronatijd Frankrijk in op een elektrische fiets. Met een beetje vindingrijkheid bleek er toch van alles mogelijk.

David Keuning heeft nog nooit de Camino gelopen maar wel een Nederlandse vertaling gemaakt van het pelgrimslied waar Camino NL mee begint en eindigt.

Kyra was klaar met haar opleiding en ging de Camino lopen om over haar toekomst na te denken.

Camino NL is te beluisteren via Spotify, Apple podcast, de website camino.buzzsprout.com

en via de website van ons Genootschap (klik op buttons).

Johanna Kroon

Op de agenda

Activiteiten Genootschap in mei en juni

Benieuwd wat er allemaal georganiseerd wordt door de regio's en werkgroepen van het Genootschap? De agenda voor mei en juni staat barstensvol met bijzondere activiteiten!

Klik op de buttons om direct op de webpagina Agenda terecht te komen.

Tips? Activiteit? Ervaring?

Wij kijken weer uit naar jullie e-mails vol mooie verhalen, belevenissen tips & tricks, boekentips, activiteiten etc. Want ook in de lente en zomer verschijnt de Ultreia gewoon elke maand.

Maar in verband met vakantie kan het wél gebeuren dat je iets later dan gebruikelijk van ons een reactie op je e-mail ontvangt.

Dank voor jullie begrip!

*And... a time to share? Gebruik dan de button:
E-mail voor redactie Ultreia*

Colofon

Ultreia is een uitgave van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob. Voor meer informatie en nieuws zie de website www.santiago.nl (<https://www.santiago.nl>) en de Facebookpagina (<https://www.facebook.com/genootschap/>), waar je ook tips en ervaringen kunt uitwisselen met andere pelgrims.

Redactie: José van der Haar en Francine van den Bergh

Redactieadviseur: Gabriel van de Luitgaarden

Tegenlezers: Ellen Eumelen en Janine Verhaaf

Verzending: Han Lasance

Deadline/publicatiedatum: Ultreia verschijnt rond de 20e van iedere maand. Wij zien jouw kopij graag voor de 15e tegemoet op ultreia@santiago.nl (<mailto:ultreia@santiago.nl>).

Aanwijzingen voor de auteur: Kopij mag maximaal 300 woorden bedragen in platte tekst (tekst zonder opmaak), bij voorkeur met een relevante foto/afbeelding (met bronvermelding) erbij. Wij gaan ervan uit dat wij deze foto dan vrij mogen gebruiken.

Foto's: Voor deze Ultreia is ook gebruik gemaakt van foto's uit de collectie van José van der Haar.

Vertrouwenspersoon: Het Genootschap heeft een vertrouwenspersoon die je kunt benaderen bij problemen, conflicten of een vertrouwelijk gesprek. Hier (<https://www.santiago.nl/vertrouwenspersoon/vertrouwenspersonen>) vind je meer informatie.